

Ostnatej drát

Bezefšeho

Nesmíš se vzdát, když chtějí drát
ostnatej ti pod kuži dát
máš jinou tvár, než mužeš mít,
nesmíš vzdát, né nesmíš vzdát a chtít.
Až ke hvezdám já vystoupám
prej zeme se tam nehoupá, prej stopujou tam
velkej vuz, když ujede jim bus.
Kolik tvých snu nechce te znát
k prašivejm psum musíš jít spát
mít suchej dum, kam hlavu dát
kolik snu, já kolik snu svých máš.
Až ke hvezdám já vystoupám...
Jen chvíli stuj, vždyt nejsi zbeh
odežen strach, uklidni dech
ted svoji cest ukaž nám všem
chvíli stuj, jen chvíli stuj, jsi z nás.
Už stopu tvou vítr cas svál
a zbavil pout a jen se smál
ten starej kmet ti řekl hned:
stopu tvou, stopu tvou jsem smet'.
Až ke hvezdám já vystoupám
prej zeme se tam nehoupá, prej stopujou tam
velkej vuz, když ujede jim taxíííík.
Až cernej stín se zvedne v prach
ustane plác a detskej strach
hrbet narovnáš a zavoláš:
cernej stín, cernej stín, jde k vám!
Cernej stín, cernej stín jde k vám!